

вече само от старите хора, и на негово място в живота на циганите се заема от нововъзникващи образци на циганското музикално изкуство, както и от не-циганска музика от различни видове.

Изхождайки от общи съображения и по аналогия с развитието на други фолклорни традиции, логично би било да се предположи, че в модерната епоха се извършва преход на образци на циганската музика от сферата на музиката за общността към сферата на музика за обществото. Такъв преход наистина се извършва, но той е двустранен, а колкото и странно да изглежда, в повечето случаи е в обратна посока, от обществото към общността.

В условията на бившия СССР школата на Театър 'Ромэн' се базира преди всичко на музикалните традиции на *Руска Рома*, които са типична музика, насочена към обществото. В нейния контекст са вплетени органично редица музикални образци на *Келдерари* и *Ловари*, които са по-нови мигранти (от края на XIX и началото на XX в.) в този регион, и са носители на музика, функционираща в рамките на общността. Така се оформя един синтетичен общ стил, обединяващ различни цигански музикални традиции, който чрез обществените механизми на разпространение се налага като еталон за "истинската циганска музика", и постепенно се налага и като музика на общността за различните цигански групи, живеещи в бившия СССР. Като краен резултат в наши дни повечето от циганските групи в страните, наследили бившия СССР, де факто са загубили частично или даже изцяло своите собствени музикални традиции и са възприели на тяхно място образците на тази нововъзникнала циганска музика като музика на общността.

В Унгария в наши дни налице е друг феномен. Възникнало то ново направление в развитието на циганската музика, станало известно с творчеството на групата "Кали яг" (Черен огън), базирано на музикалните традиции на т.нар. 'Олах Ром' (типичен пример за музика, изпълнявана в рамките на общността), представяни сценично в модернизирания вид, бързо набира популярност, и предизвиква множество подражатели. И което е особено важ-